

Orhan Bircan

- Őirler -

Yayın Tarihi:

27.04.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ahir Zaman

Derin değildi;
Lâkin
Hakikatlar bölündü.
Yarım kaldı
Secdeye duran başlar,
Niyet bozuldu.
Dillere vurulan sükût çözüldü.
Gönüller bir lahza
Tuğyana durdu.
İlahi rahmetten yoksun
Diller kurudu.
Vücuda geldi isyan,
İblis duruldu.
İnsanlar saf halinde
Küfre vuruldu.
Duaya açılan eller
Hedeften saptı.
Ahir zaman insanı,
Fikri putlaştı.
İbrahimi baltalara
Kilit vuruldu.
İmanlar yara aldı,
Fırkalar çoğaldı.
Hakka ehil olan
Mümin azaldı.
Kur'ana dokunan
Eller çoğaldı,
Gönüle nakş eden
İnsan azaldı.
Ahir zaman insanı
Firavunlaştı.
Beklenen Musadır(a.s)
Gözler ufukta,
Duaya açılan eller azaldı.
Emr-i maruf ve nehy-i münkerden
Uzak duruldu.
Hüsn-ü zanın yerini, su-i zan aldı.
Gıybet giydirildi
Muhabbet kılıfları,
Muhabbet hapsedildi
Gönül zıندانlarına.
Tefekküre akla ziyan denildi,
Yıkıldı aklın kaleleri
Sabır tavsiyesi
Dillerde kaldı.

Orhan Bircan

Akla Zıyan

Denzinde doğduk, kıyısında öldük
Ve de ötesinde dirildik
Üç günlük dünya sığdı bir güne
Ve bir gün bir an
Herkesin var elbet bir hikâyesi
Dünyaya dair
Kimi kısa
Kimi uzun
Saymadım kaç gün oldu
Kıyısında bekledim
Haber var mıki öteden
Akla ziyan bekledim.

Orhan Bircan

Arafta

Kalp dilim lal oldu,
Sözsüz kaldım.
Can bedende,
Ruhsuz kaldım.
Ve yüreğim üşür,
Ömür iklimimde.
Gözlerim ayazdan kalma,
Buğulu.
Avuçlarım ise terli,
Bir yaz akşamından kalma.
Bir yanım üşüyor,
Bir yanım çöl sıcağı.
Keşmekeş bir denklemin
Şavrulduğu yerdeyim.
Ömür dört mevsim,
Hayallerimse mevsimsiz.
Hatıramda yer tutan
Siyah beyaz fotoğraf.
Arafta kaldı benliğim,
Ömrümün çıkmazında.
Kıştan kalma yüreğim,
Gözlerim nemli
Ve ben hep durduğum yaştayım,
Ne ileri ne geri.

Orhan Bircan

Aşk

Gece uykularımı bölen meçhul sessizlik,
Yüregimi alıp uzaklara götürün.
Bir masal dünyası zihnimde,
Hoş bir melodi kulaklarımda.
İki kere iki eşittir dört,
Bu bilimin gerçeği.
Bense yüregimin gerçeğini arıyorum.
Sevgiyi merhametle çarpsam,
Merhameti umuta bölsem,
Umutu yüreğime eklesem,
Sonuç varır mıki aşka?
Dağına kar veren Rabbim,
Gönlüme verir miki aşk?

Orhan Bircan

Aşk Durağı

Aşk Durağı

Yollar karanlık kalpte arınmışlık
Şimdilerde bir hüzün kavşağında
Ellerim cebimde ve yaya
Adımlarım sana doğru savrulmakta
Yüreğimde tarifi sende bir aşk
Ey sonsuzluk kapımın aşk durağı

Orhan Bircan

Aşk Mevsimi

Geceden kalma kırık bir söz,
Yüreğimi eziyor.
Damla damla eriyorum,
Aşk mevsiminde.

Sana uzattığım ellerim,
Geri çevrilmenin mahzunluğuyla,
Gömülüyor iki damla gözyaşına.
Pişmanlık denizinde boğuluyorum,
Aşk mevsiminde.

Sana emanet bakışlarımın talibiyim,
Darılmasın bir çift göz.
Yolunu gözler umutlarım.
Kör hayaller peşindeyim,
Aşk mevsiminde.

Kaç şiiri gömdüm yüreğime.
Uzak tuttum duygularımdan,
Kaleme alma ihtimallerini.
Silinsin hafızamdan,
Sana dair her ne varsa.
Ve aşk silinsin,
Aşk mevsiminde .

Orhan Bircan

Aşktın

Ben gece
sen gündüzüm
Ve karanlıktım ölüm misali
Toprağa düşmüş kırık dal misaliydim
Öylece yaralı
Kanatlarım kırık
Beklediğim el oldun
Yüreğime dokunan.
Çöl sıcağında duygularım kavruk
Beklenen yağmur sendin
Vahalar bir yana
Gördüğüm gerçektin
Yüreğime usulca yağın
Avcularıma dolan yağmur damlasıydın
Öylece Üşüdüğüm
Beklediğim
yüreğime dokunan
Asıldın
Ve de aşktın.

Orhan Bircan

Ayrılık

Tam şuramda,
Elzem bir yara.
Dokunsam acıyacak,
Dokunmasam bir yanıms eksik kalacak.
Uzaktan sevenler gibiyim.
Yakınım her daim ızdırap,
Sefil ve de kimsesiz.
Yaram beni bilmesin istiyorum.
İstiyorum ki sır gibi kalsın herşey,
Çekip gittiğini görmek,
İzdirabı tarifsiz ,
Yüreğimde unutulmuş anılar misali.
Ayrılık bu:
Acı bir enkaz,
İmkânsız gibi görünen misali aşk.
Sevgiliye kavuşmaksa,
Ayrılık yarası.
Bendeki yara ya beni yakacak,
Ya öylesine bir ölüm,
Ya da sevgiliye götürecekt.
Koşulsuz,
Hesapsız,
Ölümsüz.

Orhan Bircan

Babamın Babası Babam Ahmet

Bu akşam
Yüreğim bir başka Yangın yeri
Uzaklardan
Düşlerimden ansızın uyandığımın
Resmi düştü avuçlarıma
Avuçlarıma öylece bakakaldım
Yüreğim ansızın kurudu
Düşüncelerim alemden aleme
Bir kuş misali süzüldü
Kulaklarımin duyduklarından
İçimde bir alem parçalandı
Bir sonbahar düştü yüreğime
Döküldü tek tek yapraklar
Son buldu alem ilkbaharimda
Ve bir asırlık çınar
Selam durdu
Ebedi yurduna
Eğilmeden bükülmeden
Aşına riya katmadan
Dünyayı ayaklarına dolamadan
Öylece başı dik
Alnı açık
Ayıpsız ve de özürsüz
Vardı ebedi yurduna
Akşamdan geceye
Sağnak Sağnak
Duygularım ağır aksak
Kalemim yaralı
Mısralar bölük pörçük
uzağındaım idrağımın
Ne yana dönsem
Kime haykırsam
yaralı yanlarımı
Babamdan miras
Asırlık bir çınar
Selam durdu
Ebedi yurduna
Başı dik
Alnı açık
Dilden kalbe indi nur
İlkbaharın müjdesi geldi
Bir sonbaharda
Ekim ayında ekildi
Sağnak Sağnak
İman toprağına
Allahın muradına boyun eğdi
Öylece gitti ve de minnetiz
Gayrısı yakışmazdı Ahmete
O Ahmet ki dedem Ahmet
Babamın babası babam Ahmet
Babam yolunu gözler dedem

Son demde vesselâm
Benden babama
Ebedi yurdunuz
Rahman ve Rahim ola.

Orhan Bircan

Ben sensiz

BEN SENSİZ

Yağmurlu bir İstanbul gecesinde,
Seninle ıslanıyorum sevdanın kaldırımlarında,
Hüznüm akıyor avuçlarıma,
Ayrılıklar yağıyor düşlerime
Ve umutlar sel olup akıyor üzerime
Seni düşündükçe
Vuslatlar düşüyor ayrılıklar üzerine,
Seni sevmenin tadına varıyorum
Islanmış kaldırımlarda
Ve rüzgarlar savuruyor saçlarını yalnızlığında

Toprak seni kokuyor her yağmur damlasında,
Çiçekler seni soluyor her nefes alışımında,
Dudaklarım seni sayıklıyor, her gün batımında
Ve ben sensiz, gün bensiz.

Orhan Bircan

Beni Dertten Kurtar Gönül

Hangi hayal desin şimdi gönül
Sevdam dara düştü benim
Kapım açık
Çık gel gönül
Beni dertten kurtar gönül

Aşk odunu yele verdim
Kumdan kale ördüm gönül
Kaleleri yıkıp da gel
Kapım açık
Çık gel gönül
Beni dertten kurtar gönül

Bugün de şafak söktü gönül
Gözler arar durur seni
İçin için ağlar gönül
Kapım açık
Çık gel gönül
Beni dertten kurtar gönül

Varlığın içimde bir dert
Yokluğun bin dert
Söküp atmak zor geliyor
Kapım açık
Çık gel gönül
Beni dertten kurtar gönül

Sükût eyledin ben de gönül
Bir kelime dile yeter
Gayrısı aşka ziyan
Kapım açık
Çık gel gönül
Beni dertten kurtar gönül

Şuramda elzem yara
Merhemini sürsen yeter
Bir çift söze inan ziyan
Kapım açık
Çık gel gönül
Beni dertten kurtar gönül

Alem seyre durdu gönül
Yüreğimde bir tamaşa
Bir bakışın yeter bana
Kapı açık
Çık gel gönül
Beni dertten kurtar gönül

Orhan Bircan

Beyaz Dut Tadında

Beyaz dut tadında hikayeleri olurdu
çocukluğumuzun.
Beyaz dutların kirlettiği ellerimizle
Ve damağımıza sinmiş tadıyla büyüdük,
Hayallerimizin en güzel yerlerinde.
Aşikârdı yaşanmışlığımız,
Lakin gizliydi damağımızda
yere düşen her beyaz dutun tadı
ve saklardık tadını en güzel hislerimizde
Büyüdüğümüzde beyaz dut tadında
Olgunlaştı geçmişimiz
Her anımızın beyaz dut tadında yaşanmışlığı var
Ve beyaz dut tadındaydı çocukluğumuz.

Orhan Bircan

Bilemedim

Bilemedim.
Yine bir karamsarlık
Zihnimin kıyılarında.
Başlangıç mı son mu bilemedim.
Ne yöne savursam düşlerimi,
Avuçlarımda sandığım gençliğimi,
Ne yana bıraksam.
Yüreğime bastığım özlemlerimi,
Kime emanet etsem bilemedim.
Bilemedim.
Yine bir karamsarlık
Zihnimin kıyılarında.
Başlangıç mı son mu bilemedim.
Kar yağıyor inceden inceye,
Üşüdüğüm yaz.
Düşlerim hep son bahar,
Mevsimlerden ilkbahar
Duygularım savrulur yaprak yaprak.
Hangi bahardayım bilemedim.
Bilinmeyen çoklu denklemler,
Zihnimin kıyılarında.
Başlangıç mı son mu bilemedim.
Kaç gece kavuştu gündüze
Kaç yaşam ölümle buluştu
Akrep ve yelkovan yıldızlar misali
Avuçlarımdan kaydı.
Zaman hangi ara geçti,
Nefeslerim nasıl tükendi bilemedim.
Bilemedim.
Yine bir karamsarlık
Zihnimin kıyılarında.
Başlangıç mı son mu bilemedim.

Orhan Bircan

Bilinmez

Hep yeniden gece
Yeni bir gece
Hayat bu,
Müzmin ve hece hece.
Hangi şairi dinlersen dinle,
Kim bilir, hangi şiirin koynundadır mısraların.
Yüreğin kim için çarpar,
Niçin çarpar,
Leyla mıdır,
Mecnun mudur,
Bilinmez.
Hangi gönüllerden,
Nasıl bir Aşık geçer?
Tel mi mızraba vurgun,
Mızrap mı tele bilinmez.
Hep yeniden gece
Yeni bir gece
Hayat bu,
Müzmin ve hece hece
Hangi dünyalardasın bilinmez.
Kâh ağlar,
Kâh gülersin.
Yürek sancın ne yana düşer,
Bilinmez.
Şairin hangi yanısın,
Şiirin hangi dili bilinmez.
Şair mi söze vurgun,
Söz mü şaire bilinmez.
Hep yeniden gece
Yeni bir gece
Hayat bu,
Müzmin ve hece hece.
Karamsarlığın hep nice,
Yitirdiğin bu kaçınıcı neşen,
Bilinmez.
İnsanlıktan yana nasibin nedir,
Kulluk tacını taktın mı,
Bilinmez.
Duaya açılır ellerin,
Yürekten mi dileklerin,
Bilinmez.
Dua mı âmine vurgun,
Âmin mi duaya bilinmez.

Orhan Bircan

Bir Sen Etmedi

Ektim gönül bahçemi,
Tek gülü sensin.
Aşkıma aşk kattım,
Bir sen etmedi.
Geceden bir yıldız düştü fikrime,
Yandı yüreğim.
Aşkıma aşk kattım,
Bir sen etmedi.
Düşlerime sen yağdın,
İnceden inceye.
Islandı ince sızım.
Aşkıma aşk kattım,
Bir sen etmedi.
Kendimdeki her ben, sen;
Sendeki her ben, yine sen.
Aşkıma aşk kattım,
Bir sen etmedi.

Orhan Bircan

Bir Şehir ki

BİR ŞEHİR Kİ

Bir şehir ki gözlerinde büyüttüğüm
Ve koca bir sevdaya gebe,
Güneşi eksilmez, yarınları sığdırdığım.

Ilık bir yaz akşamı gibi sevdayı içime akıtan,

Yüreğimi titreten,
Dalgalar misali yüreğimin çeperlerine çarpan ,
Sevda yüklü takaları yüzdürdüğüm,
Aşk kokan gözlerinde, esrarlı bir şehir.

Bir şehir ki avuçlarında büyüttüğüm
Ve yüreğimdeki kar beyazı sevdaları akıttığım,
Şiirlerimi biriktirdiğim, umutlarımı akıttığım,
Aşk kokan kor alevi avuçlarımda bir şehir.

Orhan Bircan

Bizler Çocukluk

BİZLER ÇOCUKTUK

Bizler yarınları bahar kadar şen çocuklardık.
Yarınlara dair resimlere dökülecek büyük düşlerimiz vardı.
Kabımız küçük, içine sığmayacak kadar büyüktü hayallerimiz.
Basitti belki kurduğumuz cümleler; lakin derindi manaları,
bakışlarımız ilgiden uzak gibi gelse de o büyük bedenlerinize,
İlgiliydik dünyanın masun yüzüyle.
Bedenlerimiz belki küçüktü;
lakin bizler koca yürekliydik.
Saf ve temiz.
Kimi eller okşamasa da başlarımızı,
sevginin uzağına konulsak da,
sevdik sorgusuzca.
Sevildiğimiz iyi niyetimizin telkiniydi.
Beyaz düşlerimizin yüreğimize yansımaysıydı.
Bizler yarınları yıldızlar kadar parlak çocuklardık.
Yarınlar için verilmiş
kocaman sözlerimiz vardı.
Ve yüreğimizin el değmemiş, göz sürülmemiş sayfalarında
gizlenmiş saf ve temiz cümlelerimiz vardı.
Herkesten gizlice gözyaşlarımızı akıttığımız
kocaman bir yüreğimiz vardı.
Kavli olmasa da dualarımız.
Ve ellerimiz yürekten açılırdı semaya.
Bizler mutluyduk bir tatlı sözle,
bir küçük gülümsemeye,
Bir gazoz kapağı ve de kırık bir bilyeyle.
Bizler mutluyduk,
yatarken baş ucumuza koyduğumuz
Kendi lisanımızca, gıcır gıcır ayakkabılarımızla.
Belki de küçüktük çocuk denildiğinde,
kendimizce kocamandık çocukluğumuzda.
Bedenimiz küçük; lakin hayallerimiz
Yıldızların da ötesindeydi.
Bazen kaysa da hayallerimizin kırıntıları,
toplayıp toplayıp tekrardan büyütürdük,
yarınlar için hayallerimizi.
Geleceğe dair verilmiş sözlerimiz,
el değmemiş duygularımız vardı.
Bizler hüsn-i zandık,
su-i zandan uzak, tuzaksızdık,
pazarlıksızdık, tatlı bir çift sözdük.
Nisanda camlardan süzülen boncuk boncuk yağmurduk,
sebepsizdik ve de çocukluk.

Orhan Bircan

Boşu Dolandığ

DüŒen her yağmur damlası kadar yalnız
Damlaların biriktiği son kadar çoktuk aslında
Her birimiz yalnız doğup
Bir arada çoğaldık
Unuttuğumuz yalnızlığımız
Gördüğümüz çokluğumuzdu
Bir ilk baharda yaprak misali
Bir bir açtık
Hızlıca yeŒillendik
Ve bir sonbaharda yavaş yavaş sarardık
Hızlıca döküldük.
Her defasında batırđımız dünyada
Yitik bedenler olduğumuzu unuttuk.
Gören gözlerimizin arkasında
Gönül gözlerimizi yitirdik
Güneş ışığında kaybettik hakikat ışığıımızı
Misafiri olduğumuz Œu dünyada
Sükût eyledik
Viran olduk
Bir beyhude
Boşu dolandığ

Orhan Bircan

Bu Gönül

BU GÖNÜL

Muhibbi değil, belki bu gönül
Mısralar uzaktan seyreylese de,
Bu gönül, bir kere bahçenden geçti,
Güle göz değdi bir kere,
Müptelan oldu senin bu gönül.

Orhan Bircan

Dolanıp Durdum

DOLANIP DURDUM

Œiir yazmak için duruldum,
Kağıt kalem, yazıp durdum.
Duygularım kelimelerden hep uzak,
Düşüncelerimin orta yerinde bir tuzak,
Etrafında dolanıp durdum.
Belki bir el uzanır hayallerime,
Umutla bekledim yalnızlığımın kıyılarında,
Aşk dolu takalar süzülürken düşlerime.

Orhan Bircan

Duygularımın Dili

Hüzünlerim döküldü yaprak yaprak
Yine bir sonbahar akşamı
Ve umutlarım başka baharlara kaldı
Benimse nefeslerim meçhul.
Gözlerde kaybolur Efkârım,
Başımı her gece yastığa koyduğumda.
Ve hayallerimin başlangıcı
Çelik çomak oyunum,
Gazoz kapağına çamur,
Renga renk bilyelerim.
Varlığımın çocukluk resmi
Cam çerçeve,
Dolapta saklı duruyor.
Baharlar gelip geçiyor.
Sonbaharlar hüzünlü,
İlkbaharlar umutlu,
Nice tuvaller süsleniyor
İnceden inceye.
Resimdeki hatıralar,
Tekerrürü hafızamın.
Ömrümden tükeniyor,
Geçmez sandığım yıllar.
Duygularım kör kütük,
Zaman vurdumduymaz,
Ahını aldım gecenin
Gündüzler karanlık.
Terkedilmişlikler gönül yaram,
Yalnızlık son yudum gönül tahtımda.
Yazılan neyse bahtıma,
Elbet o çıkar karşıma.
Yitiğim gönül sayfasında,
Elimde son kalan resmim.
Muhayyel alemindeyim
Uyandır beni Yarab.
Olmasın bu son duam,
Acziyetim her dem diri.
Kapanacak perdeler,
Senaryolar bir bir son bulacak.
Alkışı olmayacak bu bitişlerin,
Kıyameti gerçek.
Noktanın her deminde,
Her anıyım.
Ve sönecek ömrümün ateşi,
Hayallerimin orta yerinde,
Ansızın,
Zamansız,
Ve de habersiz.

Orhan Bircan

Elveda

Amedi dñşlüyorum.
Kaç bahardır, deldi geçti yüreğimi
Kayıtsızlığın.
Sessiz çığlıklar aydınlatıyor Amedi,
Soğuklar adam kesiyor
Ve yıldızlar, karanlığa pusu kurmuş,
Sokaklarsa sarmaş dolaş.
Sensizlik eziyor yüreğimi,
Sevgim paramparça,
Gözyaşlarım idam sehpasında.
Kayıtsızlığın cellad olmuş,
Yaşam pâyeme sensizlik yazılmış.
Son dileğim sen olup çıkıyorsun karşıma.
Soğuklar adam kesiyor,
Bense seni dñşlüyorum,
Amed'in umarsız gecelerinde.
Elveda Amed,elveda sevgilim.

Orhan Bircan

Ey Sevgili

Ey sevgili
Yusuf misali kuyularda mı Őimdi yűređin.
Dipsiz mi Şimdi beklediğin yer.
Gűzlerine bulaŐan aŐk mı? Dervif yunus misali,
Sana olan űzlemimin kıyısındaım yunus misali,
Ellerim duada yakup misali
Bahar gibi kokusuna
űzlem ekip beklediđim, ey sevgili...

Orhan Bircan

Garip Yolcu

Ben
Garip bir yolcu
Dünya köprüsünden
El sallayacağım güne mahkumum
Ecelimle kucaklaşacağım ana
Uyanmayı bekliyorum.
Niceleri el salladı
Ben görmedim
Niceleri kucaklaşırken ecelleriyle
Ben dünyaya sımsıkı sarılmanın
Bin bir türevli hesaplarını yaptım.
Bizi ayıran gerçekten habersiz
Dünyanın sarhoşu oldum.
Ben
Sen olamadım
Sen ise ben
Ben yaşarken
Var olmadı ölüm
Ve varken ölüm
Ben yaşamadım
Ölüm bindiğim bir vasıta
Bileti alınmamış
Takvimi belirsiz
Şaati ansızın beliren
Ömrümün hesabında
Hesaba katmadığım
Molasız
Ve de plakasız binek
Niceleri gitti de
Haberim sonradan oldu
Lâkin vedalaşamadım
Helallik başka bahara da kalmadı
Ne de helalleşeceğim biri

Orhan Bircan

Gece Bekçisi

Bir ışık yandan,
Gözlerime vurdu.
Döndüm sağıma,
Meğerse gece bekçisi.
Ekmek parasıymış,
Evde çocuklar acmış.
Kazandığı parayla,
Bir iki ekmek alacakmış.
Ekmekten artanla öteberi,
Kıyafet alabilse ne ala.
Ötesi...
Çalan kapının ardından,
Komşudan gelen kıyafet.
Belki biraz eskimiş.
Gözler yine de,
Çakmak çakmak.
Umut var,
Bir gün para artacak.
Yepyeni kıyafetler,
Mağazadan gelecek.

Orhan Bircan

Gözyaşları Elem Gidişine

Hayatın çarkında
Bütün kelimeler kifayetsiz
Sessizce çekip gidişine.

Varlığın durak muamma
Üzüntüler sağnak sağnak
Gözyaşları elem gidişine.

Yaşam bir tünel,
Sonu meçhul
Yol aldığın kaderin sonu ölüm
Kimbilir nerde son bulur
Tükettiğin nefesler.

Zamanı meçhul
Toprağa karışıp gidişine
Varlığın durak muamma
Üzüntüler sağnak sağnak
Gözyaşları elem gidişine

Orhan Bircan

Hakikat

Aşk bildiğimiz yüzeysel,
Görünmez arşı ala.
Bir çocuk kadar gamsız,
Oyuncak kadar mesafe,
Ötesi algılardan uzak.
Odaklanmanın ötesi,
Dipsiz bir felaket.
Yaşamın idrağında,
Sen ve ben.
Ülfet etmekten maksat,
Ağyarı olmamaktır gönül yurdunun.
Mukadderatı Nevi beşerdir bu,
Zannetmekle olmuyor.
Aşk bildiğimiz yüzeysel,
İşin özü hakikat.

Orhan Bircan

Hani Hayat Benim Ya

Bir şiir düştü ötelere düşlerime,
Mısralar bölük bölük.
Her birinde acı bir yaşanmışlık,
Kekremsi bir tad.
Noktalı virgül misali mutluluk,
Ve gelecek üç noktalı,
Ucu görünmeyen tünel misali.

Hani hayat benim ya,
Şiir de benim olmalı diyorum.
Başlığı sen olmalısın,
Her mısrası sana çıkmalı.
Adrese teslim mektup misali duygularım,
Noktası ben olsam da,
Üç noktası sen olmalısın.
Akıp gitmelisin ötelere,
Ben toprağa karışmışken,
Bütün hüznlerimi de yanıma alıp,
Sen okyanuslara dökülmelisin.

Hani hayat benim ya,
Şiir de benim olmalı diyorum.
Her bir mısrası,
Her bir yaşımı çağırmalı.
Çocukluk coşkumu içine katmalı,
Nakarat bölümüne göz yaşlarım karışmalı.
Kendimce yüklendiğim dertler,
Tepesinde mutluluk olmalı.
Büyüsem de yüreğimdeki çocuk yaşamalı,
Geleceğe dair umutlarım var olsun diye.

Hani hayat benim ya,
Şiir de benim olmalı diyorum.
Duygularımdan dökülen her kelime,
Çay tadında,
Her yudumu aynı sıcaklıkta olmalı.
Çaydanlık misali,
Alnından öpmeli mısralar, kelimelerin.
Bardak misali dolmalı kelimeler,
Her kelimesi bir ömre bedel.
Bir ömür olmalı her bir şiir,
Her bir şiir,
Her bir yaşımda doğmalı.
Sokaklarında kaybettiğim nice anılarıma,
Her bir kelime şahit olmalı.
Ben düşünce toprağa,
Şiir düşmeli göklere.
Toprağıma düşen her yağmur damlası,
Ruhuma edeple dokunmalı,
Ve tenimi sarmalı,
Bulutla gök misali.

Hani hayat benim ya,
Œiir de benim olmalı diyorum.
Ona bırakacağım miras,
Geleceği mutlu,
Hayalleri büyük,
Cesur çocuklar olmalı.
İmzası yüreklerine dokunduğum,
Güzel insanlar olmalı.

08.10.2020 tarihinde antoloji.com'da günün Œiiri seçilmiştir.

Orhan Bircan

Hayallerim Üç Nokta

Kaygılardan uzak
Bir çay bahçesinde
Yudumladığım hayat
Keyif verici seni düşünmek.
Ve sevişmek doğayla
Mis gibi ağaç kokusu
Ilık bir esinti
Duygularımda dolaşan
Ansızın bir sevinç
Yüzüme çarpan tebessümler
Ve eşittir sen.
Önümde gözümün takıldığı
Bir şişe su,
Suriyeli kavruk yaşı 14'ünde bir çocuk
Ve önüme bırakılan çay
Demlik dibi içemedim,
Olsun dedim,
Yâr elinden değil dedim.
Muhayyel alemindeyim
Sükût buldum kendimce,
Ve neşem yerinde
Kaygılardan uzak.
İş yerinde beni bekleyen
Bir oğlum, bir kızım
Evde akşam olunca
yolumu gözleyen bir yarım,bir kuzum
Ve ben çay bahçesinde,
Kulaklarımda kuş sesi
Yeşilin kendine has kokusu
Rüzgarın tenime dokunması
Bir de su sesi olsa diyorum.
Kelimeler huzur bulur
Mısralar tamamlanır
Ve iç sesimdeki şiirler,
Dökülür yapraklara
Yaşamda senli benliyiz.
Ve hayallerim üç nokta.

Orhan Bircan

Hayat Sahnesi

Açılan perde başlangıcıdır,
Hayat sahnesinin,
Alkışlar kıyamet.
Yüreklerde biriken hesapsız kelimeler,
Hoş bir anı,
Öylesine sorular.
Satır sonuna sığmayan haykırışlar,
Büyük harflerle başlayan bir yaşam.
Üç noktalı,
Küçük harflerle sonlanan bir ömür.
İnerken hayat sahnesinden,
Ehemmiyetsiz ve de alkışsız.

Orhan Bircan

Hece Hece

Hayallerime umutların yağdığı yerdeyim,
Aradığım yaşımın on yedisi.
Ne yana baksam gece,
Yüreğime sakladım gündüzü hece hece

Orhan Bircan

Herhangi Bir Yerdeyim

Herhangi bir zaman,
Herhangi bir yerdeyim.
Düşlerin kıyısında,
Şiirlerin mısraşındayım.
Kelimeler yüreğime mızrap,
Vurur yarama merhem merhem.
Çöl sıcağında kavrulur bedenim,
Uşür yüreğim.
Hâsret rüzgarı dağıtır sağa sola umutlarımı.
Hava çok sisli,
Bu gece de sayamadım yıldızları.
Unuttum gitti yaşımı.
Yaşadığım ne dündü ne bugün.
Herhangi bir zamandayım,
Herhangi bir yerdeyim.

Orhan Bircan

İkiye Böldüm

Yazdım çizdim,
Hayatı ikiye böldüm,
Var olanı aldım,
Yok olanı saldım,
Yetmedi sustum,
Üstelik küstüm.

Dünyayı ikiye böldüm,
Doğdum öldüm,
Arafta olanı unuttum,
Dirildiysem de herşeyi yuttum,
Üstelik yüreğimde büyüttüm.

Fısıltılardan gizlice yol aldım,
Vardım, olanı aldım,
Meçhulü saldım,
Yetmedi, sustum,
Üstelik küstüm.

Orhan Bircan

İstanbul (Gözlerimde Nemlendin)

Aylardan ekim
Bir İstanbul mavisi düştü saçlarıma
Martılar daldı avuçlarıma
Dalgalar savruldu özelemlerime
Hayalini kurarken süt liman kıyılarının.
Ve Hüznüm denizinde ıslandı
Yâr dediğim istanbul
Gözlerimde nemlendin.
Aylardan ekim
Yine bir akşam üstü
Hatıralar İstanbul
Melodisi yaşımın
Öyle bir geçer zaman ki
Yürüdüğüm yol İstanbul
Hüznün gemişi istanbul
Yâr dediğim İstanbul
Gözlerimde nemlendin.

Orhan Bircan

İşte Gidiyorum

İşte gidiyorum,
Haber vermeden,
Bağırıp,çığırmadan
Sessiz ve de gürültüsüz,
Dostlar!
Selamsız, sabahsız gidiyorum.
Erken mi oldu bu ayrılık bilemem.
Kaç gönül hüznünlendi,
Kaç bıkkın insan gidişime sevindi.
Beni bekleyen son hangi mevsimde,
Hangi duanın kabulünde gizli bilemem.
Gidişim hangi notanın hüznünde,
Hangi kelimenin feryadında gizli,
Annem mi, Yarım mi
Çocuklarım mı ağlar,
Daha başkaları ağlar mı,
Güler mi bilemem.
Selâmı kim okur,
Kimler dinler,
Kaç el duada,
Okunan fatihaların kaç yürekten,
Kaç ruhumu sarar bilemem.
Kimlerin tesellisi beni bulur,
Cenaze namazımı kimler kılar,
Naaşımı hangi eller taşır,
Ebedi yuvama kimler uğurlar,
Kimler toprağımı atar,
Telkinimi kim verir,
Mezar taşıma hangi yaşım yazılır bilemem.
Birçoğu koşar adımlarla,
Ayrılırken başucumdan,
Son kez kimler bekler bilemem.
Daha kaç perşembe,
Veya arada bir kimler gelir,
daha kaç kere.
İşte gidiyorum,
Haber vermeden,
Bağırıp,çığırmadan
Sessiz ve de gürültüsüz,
Dostlar!
Selamsız, sabahsız gidiyorum.

Orhan Bircan

İşte O Kadar

Ben konuşurken,
sen susuyordun.
Oysa şimdi ben sustum.
Şiirlerime bıraktım konuşmayı.
Her mısrası sen kokar
Bakınca dokunmuş olursun.
Okuyunca kendini bulursun
Kalıntı sandığın noktasında.
Öylece bıraksan avuçlarından,
Elbet bulur seni birgün
Efkar efkar vurur hislerine.
Bulut misali olur hislerin
Göz yaşların yağmuru,
Islanır geçmişin.
Ve geleceğine umut olur
Duygularımın hüznü çocuğu
Duygularım şair,
Çocuğudur şiir.
Bense sadece
Günümü beklemekteyim.
Beklerken bazen şair
Bazen de şiirim
Ötesi gayri elden ne gelir
Ben, şiirim kadar
Yüreklere dokunurum
İşte o kadar

Orhan Bircan

Kurşun Gibi(beddua)

Nasıl bir his...
yangın yeri...
Kurşun gibi...
Yüregim paramparça.
Ne yana dönsem,
Kime açsam tarifsizliğimi,
Hangi memleket avutur beni,
Hangi mısralar dokunur yüreğime,
Hangi liman beni alır koynuna
Ve gözyaşlarım beni teselliden uzak
Her yanımda ağır bir tuzak.
İnfilak etmenin eşliğindeyken
Duygularım ağır
Adımlarım ağır.
Etraftaki kalabalıklar sessiz,
Yüreğimde çıt yok
Ve evren aynasız
Ve bedenim mezarsız,
Ruhlar aleminde bir garip Orhanım.
Etraf gün ışığı,
Şehrin ortasında gözlerim âmâ,
Algılarım tarumar,
Yerimde sayıyorum zamansızım.
Kulağımda ağır bir çınlama
Ve yüzüme çarpan ahlar
Zihnimin derinlerinde
Çırpınan nice vahlar,
Nasıl bir his...
Yangın yeri...
Kurşun gibi...

Orhan Bircan

Leylam Sensin

Bu ilk değil, bana sitemin
Son da olmayacak...
Bitti sanıyorsun herşey,
Oysa, her sitemin bir başlangıç.
Kendini şiirlerimde bulmak istiyorsun,
Anlıyorum kaygılısın.
Olmasın benden yana vehmin,
En büyük şiirim sensin,
Zihin kütüphanemde
En baş ucumda.
Yazmasam da seni,
Raflarda gözümün takıldığı sensin.
Sayfalarını özenle okuduğum,
Gözlerinde tatlı düşler gördüğüm sensin.
Yüreğine aşk ile dokunduğum,
Gökkuşağının yedi rengi de sensin.
Ben mecnun değilim belki,
Unutma Leylam sensin.

Orhan Bircan

Muhasebe

Ey aşkına uzak düştüğüm,
Yüreğime kuruldu bir tuzak.
Varamadım huzura,
Olamadım toprak misali Adem.
Gam yüküdür çekerim dedim,
Varamadım hakikat kapısına.
Nice bayramlar geçti,
Benimse yüreğim bayramsız geçti.
Meğerse bir hayal imiş,
Şu koskoca yerküre.
Anılara kalan şimdiler,
Şimdiler ve gelecekler.
En çok da gidecekler,
Zamansız,
Ansızın,
Bir çok yanı hileli.
Hayat mefhumunda,
Ne sandım ki kendimi.

Orhan Bircan

Nazlı Çiçek

NAZLI ÇİÇEK

Sesinde gözlerin saklı,
Gözlerin ise İstanbul kadar derin,
İstanbul kadar güzel,
Sen gülünce dalgalar misali coşuyor gönlüm,
Avuçlarımda gülsün koklamaya kıyamadığım,
Bakmakla yetindiğim.

Bir bahar sabahı gibisin,
Çiğ olup düşüyorum saçlarına,
Bir monaliza şarkısının kulaklarımda
Ve bir nazlı çiçeksin avuçlarımda.

Hangi karanlığa bürünse benim,
Aydınlık oluyorsun ruhumda benim,
Bazen bir güvercin olup konuyorsun en güzel düşlerime,
İstanbul kadar zorlu, çiçek kadar nazenin.

Orhan Bircan

Oysa Ben Kara Bakıyordum

Son demindeyim zamanın
Her yanı kış
Üşüyorum
Renklerden hep siyahım
Karamsarlığım ondan
Geçende kar yağmıştı
Her yer kara boyanmıştı
Beyazlar ağır aksak
Yeşili tarumardı duygularımın
Ve düşlerim siyahtı
Bense karamsar
İnceden inceye camlara beyaz yağıyordu
Oysa ben kara bakıyordum.

Orhan Bircan

Ölüm

Ölüyor işte herşey.
Yarına dair ne varsa,
Geçmişe mahkum.
Geçen herşey bir bir ölüyor.
Dünyaya dair her ne varsa:
Güzel, çirkin
Hüzün, mutluluk
Yeis, umut.
Zamanı gelince,
Bir bedenden canla birlikte,
Selamsız gidiyor.
Kalan sadece ceset,
Taş gibi.
Beklediği sadece bir el,
Ve elden habersiz.
Nereye gömersen göm,
İtirazsız sana mahkum,
Sana mecbur.
Ve öylece sıranı bekle,
Aranızda sadece tek fark:
Zaman,
Ve zamanı gelince,
Şiir de ölecek,
Şiiri yazan şair de.
Toprağa atılan tohum,
Yeşeren ağaç,
Bir yılda dört mevsim,
Hayata dair var olan herşey,
Bir bir ölecek.
Ölüm işte,
Kimi zaman beklenen,
Kimi zaman davetsiz,
Çat kapı.
Yüzünün ferisi,
Gözünün nuru söner,
Vücudundan kan çekilir.
Ölüm işte,
En adil an.
Ayırdığı sadece İki hayat:
Dünya ve ahiret.
Bir sonun başlangıcı,
Başlangıcın sonsuzluğu.
Kaçınılmaz son ebede,
Öylece kal.
İster sal kendini,
İster dört elle sarıl.
Beklenen sonsa ölüm,
Yol azığını düşün.
Ve öylece kal,
Kaçınılmaz son ebede.

Orhan Bircan

Ömür bu...

Emeller uzak,
Yollar kısa,
Vicdanlar tutsak
Alem fersah fersah.
Sınırsız sanılan düşler,
Toprağa düşen nice canlar.
Ne cananlar, vedalaşmadan gitti.
Yarım kaldı nice aşklar
Kimi Mem û Zîn,
Kimi Kerem ile Aslı
Ömür bu,
Üç noktalı cümleler misali
Bitmeyen arzuların yarım kalmışlığıdır.
Bir sabah dünyanın Sinan'ıyız
Gecesinde viraneyiz,
Yıkık dökük.
Beklediğimiz güneşli bir sabah,
Bize dokunacak sihirli bir el,
Ve hayallerimize dokunan
Kahve tadında tebessümler,
Hayata verilen molalar misali
Ömür bu,
Üç noktalı cümleler misali
Bitmeyen arzuların yarım kalmışlığıdır.

Orhan Bircan

Ömür Denen Şey

Geçti zaman,
Kalan meçhul.
Ömür bu:
Kimine otuz,
Kimine yetmiş.
Öyle yada böyle,
Bir arpa boyu kadar yol,
Kimine az kimine çok.
Sen coştukça coş,
Ne fayda.
Kalp bu:
Birgün duracak,
Hem de ummadığın bir anda.
Belki eksik kalacak,
İçtiğin bir yudum su.
Hatıra defterlerinde sıkışıp kalacak,
Yaşanmışlıkların ve özlemlerin.
Ve sen artık yabancısın sevdiklerine,
Hiç olmadığın kadar.
Ara sıra hatırlandıkça,
Rahmetli denecek sana,
İşte o kadar.
Ötesi yok artık bunun,
Ömür denen şey:
Göz açıp kapamakmış.

Orhan Bircan

Özlemimsin

ÖZLEMİMSİN

Ben aşkına mahkum
Ruhumda prangalar.
Zindanında geçiyor,
Sana müptela her zerrem
Her yaşımın ilkbaharındayım.
Sen her sabahıma doğan güneş
Gecelerime ışık tutan ayım
Bir sonbaharın dökülen yapraklarında
Özlemimsin
Beklediğim ilkbaharımsın
Düşlerime tane tane düşen
İlk yağmurumsun
Hep ilk oldun ve son oldun
Hep sen oldun.

Orhan Bircan

Savaşın Çocukları

Bir el dokunur en hisli yanlarıma
Bir anne feryadı düşer yüreğime
Bir babanın çaresizliği
Vurur alnımın ortasından
Savaşların coğrafyasında
Küçücük elleri yumak yumak
çocuklar gelir aklıma
Gözyaşları süzülür bir annenin yüreğine
Kirlenen sadece ve sadece elleri
Yüreklere ak pak
Misket misket gözleri
Gülücükler saçar al al topraklara
Çocuk olmak
çocuk kalmaktır savaşların coğrafyasında

Kan dökmeye and içmiş
Kör vicdanların süngüsüyle
Toprağa düşer her bir çocuk
Anne yüreğiyle kefenlenir
Al kanlara boyanmış bedenleri.
Ağızları süt kokan çocuklar,
Kanatlanır anne kucağından cennete.
Çocuk olmak
Çocuk kalmaktır savaşların coğrafyasında

Kaç merminin hesabına
Yanar nice bedenler
Toprak bile merhamet etmişken
Kimyasallarla buharlaşan bedenler
Göklerden dökülen yağmurlara karışır.
Üzerimize acıyla düşer tane tane
Her tanesinde milyonlarca gözyaşı
Ve karışır toprağa edep ile
Beklediği tecellisidir hesap gününün
Çocuk olmak
Çocuk kalmaktır savaşların coğrafyasında.

(Ümraniye Belediyesi 16. Geleneksel şiir yarışmasında mansiyon ödülüne lâyık görülmüştür.)

Orhan Bircan

Sebepsiz(riya)

Duygular ağır ağır,
Düşünceler
Sebepsiz.
Mevsim bahar,
Yüreğe dokunan kar tanesi
Sebepsiz.
Kimi dışarda hayatından memnun
Kimi evde,
Kalbe dokunan isyanlar
Sebepsiz.
Yaşam filizlenir
Nefesler bir muamma,
İç alemde dolaşır
Sinsi sinsi planlar,
Yüze akseden
Tebessümler
Sebepsiz.
Al birini vur ötekine,
Eşitlikler
Sebepsiz.
Gözler âmâ,
Gün ışığı
Sebepsiz.
Bağır çağır çarşı pazar,
Haya ucuz
Alan da var satan da,
İlla edep illa edep
Diyen diller
Sebepsiz.

Orhan Bircan

Sen

SEN

Gül olup rengimi, kuş olup kanatlarımı kıskandım,
Bütün şehir çöl, sen ise serap susamışlığımda,
Bütün şarkılar seni fısıldıyor kulaklarıma,
Bütün kalemler seni yazıyor şiirlerimde
Ve bütün şiirler basit kalıyor yalnızlığımda
Ve mısralar sensiz kafiyesiz.

Denizler sen oluyor, vapurlar sen,
Bütün şehir sen oluyor,
Hayallerimde sen,koynumdaysa yalnızlığım.

Orhan Bircan

Sen ve Son

SEN ve SON

Yaşamak bazen gökyüzü mavisi,
Bahara Gülümseyen Gözlerin
Gözlerin ah O gözlerin,
Her yaşımın nefes alışı.

Yaşamak bahara doğan güneş,
Umutlara dokunan ellerin
Ellerin ah O ellerin,
Her yaşımın baharı.

Yaşamak geceye serpiştirilen yıldızlar,
Duygularıma dokunan sözlerin
sözlerin ah O sözlerin,
Her yaşımın dirilişi.

Ve sen yaşamımdaki her an,
Nefesimdeki umut,
Baharımdaki ilk söz,
Duygularımdaki diriliş,
Bendeki sen ve son...

Orhan Bircan

Seni Sevmek

SENİ SEVMEK

Seni, gülüşü gül olup da açan sevgilim,
Uzandığım her kapıda yüzümü saran esintisin.

Seni yürüyüşü yağmur, kokusu nergis
Seni turuncu düş, seni deniz mavisî.

Sana uzanamadığım gün ellerimi yok sanıyorum,
Senin bakışlarını yakalayamadığım gün,
Gözlerimi yok sanıyorum,
O zaman bir yumruk bütün gücüyle vuruyor yüreğime,
Ve seni sevdiğimi haykırıyor duygularım,
Bir piyanonun tuşlarına dokunurcasına,
Bir şairin mısralarına dökülürcesine
Ve haykırıyorum vargücümle seni sevdiğimi,
Seni seviyorum.

Orhan Bircan

Seni Yazdım Umutlarıma

Her gecenin sabahında
Sana açtım yüreğimi,
Lisanı hal ile.
İlmek ilmek nakşettim seni,
Duygularımın senli yanlarına.
Hayallerim seninle şekillendi
Her sabahın gecesinde.
Güne seninle başlamanın heyecanını
Sakladım gözlerimde
Ve her gün ışığında
Seni yazdım umutlarıma

Orhan Bircan

Sensizlik

Bugün sonbahar misalimim
Tükettim ilkbaharımı
Toprağa bıraktım umutlarımı
Sebepsizce sakladım gözyaşlarımı
Umutsuzca sevdim
Sensiz bekledim her sonbaharı
Dökülünce yapraklar
Yağmurla gelirsin sandım.
Yüreğime vuran her yağmur damlasında
Umutlarımdaki yedi verenleri kokladım.
Beni sevmeni umdum
İçime yaşama sevinci düşünce
Yaşamak senli, ölmek sensizliktir.

9

Orhan Bircan

Serzeniş

Evhamlandım, döndüm durdum
Dünyayı sonsuzluğum sandım
Bir sağa bir sola
Aşağı yukarı koşturup durdum.
Yaşımı sabit
Aklımı başımda sandım
Nefsimin peşinden koşturup durdum
Anladım ki vardığım son duraktı
Ölümüne yorulmuşum boşu boşuna
Yaşımı onyedi bildim, ötesi gelmez sandım.
Güvendim gücüme
Ömrümün nefesleri
Tükenmez sandım.
Oysa şimdi
Yanılgılarımla yaşıyorum
Ve yarının çıkmazlarında,
Günümü bekliyorum
İyi ki doğdun Orhan
Ya sonrası
Var olan pişmanlıklarım,
Kasvetli havada
Ömrümü yiyip bitirecek.
Tesellisi ömrümün
Yaşandı bitti olacak.

Orhan Bircan

Şiirin Dili

Bir Milletin yalnız yanlarıyız
Kalabalıklar içinde silik yüzleriz
Sessiz adımlarız
Yürekli çığlıklarız
Gülen gözlerin
Saklı gözyaşlarıyız
Toprağa tane tane düşen yağmur misaliyiz
İncinir incitmeyiz
Duygularımız baharda kokan toprak misalidir
Bizler bir milletin gizli ve de duygusal yanlarıyız
Anlayabilene umut
Yaşayana aşk haliyiz.
Bazen gök mavisi
Bazen baharın rengiyiz
Bizler yüreklerin bâm teliyiz.
Kalemlerden süzülen damla damla mürekkebiz
Yazıldıkça aşka geliriz
Kimi zaman leyla mecnun
Kimi zaman aslı keremiz
Kimi zaman Musanın(a.s) asası
Kimi zaman Tur-i Sina
Ve anlayabilene umut
Yaşayana aşk haliyiz.

Orhan Bircan

Terennüm

Işıksız odalar,
Dışarda kar.
Ellerim, ellerim buz tuttu.
Oysa yüreğime kan geldi.
Gözlerim umuda dondu.
Yarına dair haykırışlarım var benim,
Kar gibi tane tane.

Orhan Bircan

Tezat

Şimdi burdaydı.
Geçti
Yoktu.
Vardı,
Yazıldı.
Yüreğime süzüldü,
Silindi yoktu.

Bir yıldız hızlıca kaydı,
Dileklerim sustu kaldı.
Yüreğim soğudu,
Öylece bakakaldım.
Şimdi burdaydı.
Geçti,
Yoktu.

Gecenin bir yarısı,
Diğer yarısı yoktu.
Sen vardın,
Ben yoktum.
Aşk burdaydı,
Sen yoktun.

Seni düşlerimden,
Hızlıca çekip aldım.
Ayuçlarıma kaydın.
İncitmeden açtım,
Yüreğime bastım.
İki kelimelik bir cümle,
Şimdi yazdım.
Silindi yoktu.

Geceye beyaz,
Gündüze siyah yakışır.
Gece gündüz,
Siyah beyaz,
Şekil zemin,
Sen ve ben,
Sen vardın,
Ben yoktum.

Orhan Bircan

Toprak Ana

Toprak ana,
Benim ham maddem.
Çiçeğin,böceğin anası,
Ayak bastığım mâbed.
Yağmurla bulaşan aşk,
Benliğimin kokusu,
Yerle yeksan olduğum gülün sevdası,
Muhayyelimin başlangıcı
Ve bitişin sükutu,
Nefeslerimin şahidi,
Heveslerimin müsebbibi,
Bitmeyen arzularımın tabibi.

Orhan Bircan

Umut

Tak taak taaak,
Çaldı kapı bak.
Gelen kim o
Açılsın kapı,
Özlem kokulum.
Beklediğim uzaklarımsın,
Hattı nakışım.
Satır satır,
Mısralar işlediğim şiirim.
Yarınlara emanetim.
Güneşin aşkına,
Çölüne düştüğüm.
Rıza-i İlahi için,
Kıyama durduğum.
Yarınlara aşkına,
Pişmanlığımın tövbesi.
Bir kağıt,
Bir kalem,
Yazdıklarına şahit bir gönül.
Geceye vurulan mühür,
Mürekkebi silinmez.
Asırlardan öte,
Sönmez bir meşale.
Ne tükenmez bir hazine,
Benliğimin nakışı umut.
Açık aralık kapı,
Öylece dursun.
Dua,
Dilek,
Ne dersen de.
Olma aşk esiri,
Ol esiri aşk.
Kapansın her daim,
Yeis kapısı.
Tak taak taaak,
Çaldı kapı bak.
Gelen kim o
Açılsın kapı.

Orhan Bircan

Umutlar

Akan zaman, sararan yapraklar
Yaşam dört mevsim
İnişli çıkışlı ömür
Kimi yerinde kurulan dostluklar
Kimi yerinde son bulan aşklar
Ve umutlardır yarınları aydınlık olan
Yaşamak, ince zarif
Sütunları umutlar

Orhan Bircan

Varmışım Yokmuşum

Bir bakmışım varmışım
Bir bakmışım yokmuşum.
Zamansız sorularla
Ömrümün çıkmaz sokaklarında,
Bazen gülüp
Bazen ağlamışım.
Dost diyarı,
Düşman eli.
Ay tutulması
Yüreğim bir ömür.

Bir bakmışım varmışım
Bir bakmışım yokmuşum.
Kimdim ki,
Kim olayım
Ve gözlerim her daim,
Misafiri şu dünyanın
Bense uzak durmayı seçtim
En mutlak doğrudan.
Ardı sıra ver elini
Aşkı fani.

Bir bakmışım varmışım
Bir bakmışım yokmuşum.
Kimin umurunda,
Ben ki benim.
Hangi şarkıyı dinlersen dinle.
Kalp yumağı,
Gönül yarası.
Ortaya karışık ömrüm.
Neresinden dalarsan dal,
Ben zaten boğulmuşum
Kendi alemimde.
Her sabah kendince leyla,
Gecesi mecnun.
Ayrılık emre tabi.

Bir bakmışım varmışım
Bir bakmışım yokmuşum.
İki kelime bir ömür,
Gayrisi düzen.
Canım cananım,
Sığmaz hayallerim
Bir ömre.
Varlığım yokluğuma,
Yokluğum dünyama tabi.

Bir bakmışım varmışım
Bir bakmışım yokmuşum.
Varlığım bir murad.
Yokluğum takdir.

Çadere rıza,
Ötesi elden ne gelir.
Nefsi emarelerim perde
Hakikat ışığına.
Nasihah ne çare
Gamı dünya olana.
Ye kürküm ye dünyası,
Bir bakmışsın varmışsın
Bir bakmışsın yokmuşsun.

Orhan Bircan

Vaveyla

Ademi Kalabalık içinde
Bir beşeri nişyanım.
Hüznüm dağlar kadar kocaman,
Adımlarım ağır ağır,
Her nefesim bir son durak.

Zaman çığ gibidir,
Vaveylalar içimdeki bende tutsak,
İrkilirim dokunamam.

Ve Başlar ki secdeye
Her vardiğinde,
Sıyrılırım beşer-i nişyandan.
Arzularım mahbubuna tabi,
Beklediği tecellisidir kaderin...

...Ve niyetler zincirlenmiş,
Nefesler tükenmekte
Varılan son durakta.

Eller semadan inik,
Terk edilen bedenler,
Toprağa gömülmekte.

Ve parçalanır Beşeri kalabalık,
Toprağa düşer bir bir.
Ne feryatlar duyulur,
Ne ameller görülür.

Mahşeri kalabalık içinde
Üzüntüler yekpare.
Ve niyetler zincirlenmiş,
Nefesler tükenmekte.

Orhan Bircan

Ve Nihayetinde Canım

En çok da soğukta,
Sıcak yanıımı sevdim,
Yani yüreğimi.
En anlamsız anlarımda,
Kelimeler kifayetsiz kaldığında,
Yüreğime döktüm içimi.
Senli umutlarımı,
Ve seninle yarınlarımı,
Koydum başucuma.
Uyanınca gözlerim sana değsin,
Yüreğime kokun dolsun.
Sen ve yüreğim,
Canlarım,
Ve nihayetinde canım.
İşte sevgi böyle bir şey,
İki kelimden öte birsey.
Yürek ister,
Söz istemez,
Yürek yerinde durdukça.
Bir bakış kafi gelir,
Seviyorum demeye.
Sen ve sevgim,
Canlarım,
Ve nihayetinde canım.

Orhan Bircan

Yaktın bizi korona

YAKTIN BİZİ KORONA
Çinden seslendi dünyaya
Aha ben geliyorum
Yetmişiki düvele
Meydan okudu korona
Tramp putin vesairesi
Vız gelir dedi korona
Ş 400, patriot işlemiyor ki ona
Aciz kaldı devletler
Ne zaman gidecen korona.
Misafirperver milletler
Bak ne halde sayende
Dezenfekteyi öğrendi
Bütün millet sayende
Sen neymişsin korona
Yaktın bizi korona

Orhan Bircan

Yangın Yüreklim

YANGIN YÜREKLİM

Ilık bir sabah sana bakan gözlerimde,
Seni saran tenimde.

En güzel günaydınları besliyorum yüreğimde.
Vurgunum saçının her teline,gülen gözlerine,
Seven yüreğine.

Seni soluyorum ay ışığında, muhabbet ve de aşk ile
Umut beslediğim yarınlara.

Her yeni açan çiçekte seni kokluyorum,
Ve bakmaya doyamıyorum sana firari gözlerimde.

Hasret eritiyorum sana vurgun yüreğimde,
Umut besliyorum içimdeki senli yarınlara
Ve sensizliği vuruyorum alnının ortasından.

Sımsıkı tutup avuçlarından,
Sıcaklığını işliyorum iliklerime,
En güzel şiirlerimde buluşuyor gözlerim gözlerinle.

Bunun adına yüreğinden vurulmak derler,aşk derler.
Bir şehir ki düşlediğim içimde, adına yar derler,
Adına heval derler yangın yüreklim.

Orhan Bircan

Yaşım Kırk İki(yaşım Çocuk)

Ne çabuk geçti zaman
Oysa ben çoğu zaman annemin kucağında
Bana masallar anlatırken buluyorum kendimi.
Oysa ben başı okşandığında sevinen,
Kaşlar çatıldığında ağlayan
O masum çocuğum.
Ölen bir kuşa dahi gözyaşı döküp,
Mezar kazıp fatihalar adayan çocuğum.
Uyusun da büyüsün de ninni...
Bilseydim çocukluğuma olan özlemimdir
Beni büyüten ninniler,
Uzaktaki köyüme gönderirdim.
Ne giderdim, ne de kalırdım.
Küçüğüm daha çok küçüğüm şarkıları dinlerdim.
Ama ben artık kırk ikiyim,
Uyudum ve daha çok büyüdüm.
Zamanı bana hep tersten okuttular.
Oysa düzden okutsaydılar,
Anlardım akıp gideceğini
Bu kadar heveslenmezdim,
Abi dediklerime amca dediklerime.
Oysa ben şimdi abiyim, amçayım ,dayıyım
Geçenlerde otobüste lise çağında bir genç,
Buyur amca deyince
Uzaklara baktım,
Oysa bana demişti.
Hangi ara amca oldum,
Çok düşündüm
Hayallerim her türlü çocukluğuma çıktı.
Gözlerimi ovup yaşlarımı içime akıttım.
Ta şuramda, yüreğimde açıldı
Elzem bir yara,
Hangi sözü sürdüysen nafile.
Hangi ara geçti zaman,
Oysa ben ellerimin çamurunda
Gözlerimin yaşındayım.
Arkam, sağım, solum sobe
Saklanmayan ebe;
Evvel zaman içinde kalbur saman içinde...
Develer tellal iken....
Hikayesinde bulurum kendimi.
Ve kırk ikisindeyim gözlerim hâlâ nemli.
Hep derlerdi bu çocuk büyüyünce bundan Adem çıkar,
Şimdi anladım adamlığımın diyetiymiş çocukluğum.
Bilseydim bir adamlık için ödemezdik
Bunca diyeti.
Uyusun da çocuk kalsın ninni,
Büyüyünce çocuk olacak,
Ve hep çocuk kalacak.
Nefes alıyorum yaşım kırk iki,
Nefes veriyorum yaşım çocuk,

Ve ben hala büyümedim anne.

Orhan Bircan

Yüreğim Kış

YÜREĞİM KIŞ

Bir sabahın insanlara adanmış
Huzurun çıkmaz sokağındayım.
Yağmuru bekleyen toprak misali
Ve de yürekten süzölmüş cümlesiz kelimeler misali
Yalnızım.

Yalnızım ölümün sessizliğinde,
Uzanan ellerden uzak.
Ömrümün tuzaksız sokaklarında,
Hayalsizim baharsızım,
Gözlerim nemli
Kıştan kalma bir tebessümle yetindiğim,
Beklediğim bahar kadar yüreklğim
Ötesi yüreğim kış.

Yüreğimin bir yarısı umut,
Diğer yarısı umutsuzluk.
Bakışlarım tutsak hayallerime,
Hayallerimse tarihin sayfalarında bir sonraki durakta,
Ben ise yalnızım son durakta,
Uzanan ellerden uzakta.
Çaresizce bekliyorum ölümün kıyısında,
Beklediğim bahar kadar yüreklğim,
Ötesi yüreğim kış.

Orhan Bircan

Yürek Sancım

Düşündüm,
Anladım.
Sana olan sevgimmiş,
Uykularımı bölen.
Bir mektup yazsam,
Göndersem.
Bilmem Ulaşır mıki,
Yürek sancılarımı,
Acep okur musunki.

Orhan Bircan

Yürek Sancısı

Mevsimi bilinmez yürek sancımın
Yazda üşürüm
Kışta terlerim
Dilsizdir, sebebsizdir
Anlamaz kalemlerin vurgunudur
Tarumar duyguların eşğinde
Beklediğim çaresizliktir
Varlığımın hasretiyim gözlerden uzak
Gönlümün sancılı yanıyım aklar denizinde
Ve Yaprak döker hüznlerim
Mevsimi bilinmez yürek sancımın
Üşüdüğüm yaz
Terlediğim ayaz.

Orhan Bircan